

Planinski VESTNIK.

Glasilo „Slovenskega planinskega društva“ v Ljubljani.

Štev. 9.

V Ljubljani, dne 25. septembra 1897.

Leto III.

Frischaufova šestdesetletnica.

Frischaufova šestdesetletnica, katero je priredila „Savinska podružnica Slov. planin. društva“ dne 8. septembra t. l. v prijaznem narodnem trgu Mozirju, se je vršila za ondotne razmere zelo dostojno in svečano. Raz mnoge hiše so plapolale slovenske trobojnice in druge zastave.

Banketa, katerega je zelo okusno priredil g. Alojz Goričar, se je udeležilo 38 oseb. Med banketom je svirala godba.

Vrsto napitnic je pričel načelnik „Savinske podružnice“ g. Fr. Kocbek sledeče:

„Slavna gospoda! „Savinska podružnica Slov. plan. društva“ je sklenila prirediti veselico ob priliki 60. rojstnega dneva, katerega bo obhajal naš velezaslužni in veleučeni g. prof. dr. J. Frischauf dne 17. t. m. Iz srca me veseli, da se je na ta poziv zbralo toliko odlične gospode od daleč in blizu; s tem ste pokazali, da hvaležno priznavate izredne zasluge njegove za nas. Bodite torej najpristrčneje pozdravljeni! Zlasti mi je še čast, da posebej iskreno pozdravljam g. prof. Fr. Orožna, predsednika „Slov. planin. društva“, in njegovega namestnika g. L. Krulca, vrle rodoljube s Hrvaškega, iz Št. Pavla v Savinski dolini, iz Maribora in Novega Mesta; enako iskreno pozdravljam velezaslužnega župana Mozirskega in načelnika okrajnega zastopa Goranjegrajskega, g. Antona Goričarja, ter vrle rodoljube in župane iz Solčave, Luč, Ljubnega, Šmartina, Rečice pa zastopnike akademikov in Mozirjane. Oprostite mi, ako ne pozdravim vsakega posebej imenoma, ampak vsem pristrčno kličem: dobro došli! — (Nadaljujoč nemški):

Velečislani gospod profesor Frischauf! „Savinska podružnica Slov. planin. društva“ je mnenja, da Vašega 60. rojstnega dneva ne more dostojneše obhajati nego z današnjo malo svečanostjo. Vsi smo zelo veseli, da se Vaše visokorodje

nì spláshilo daljnega pota iz Milstata k nam in je nas s svojo in sinovo navzočnostjo počastilo. Prijetna čast mi je, da Vas, velečislani gospod profesor, morem danes med nami najprisrčnejše pozdraviti. Ob enem mi dovolite, da Vam v imenu „Savinske podružnice Slov. planin. društva“ za Vaš 60. rojstni dan, katerega bodele dne 17. t. m. obhajali, izrazim najboljša, najprisrčnejša in najodkritosrčnejša voščila. Vsi želimo srčno, da bi ljubi Bog Vas ohranil še mnogo mnogo let čilega in zdravega Vaši obitelji v blagor, nam v veselje, znanošti v diko, našim prekrasnim planinam pa v korist. Bog živi g. dra. Frischaufa!“

Nato je pozdravil jubilanta g. Anton Goričar v imenu občine Mozirske in okrajnega zastopa Gornjegrajskega, poudarjaje njegove velike zasluge, katere si je pridobil v obče za naše planine in posebej še radi pospeševanja cest, ter mu čestital k 60. rojstnemu dnevu.

Potem sta prinesla župana iz Solčave in Luč častni diplomi, zelo okusno izdelani, vlč. g. župnik M. Šmid iz Solčave pa je pozdravil g. jubilanta v imenu navedenih dveh občin. Govornik je omenil, da o tem, kar je storil Frischauf, ve pripovedovati zgodovina, znano pa je tudi vsem turistom, da so ravno vsled njegovega delovanja zasloveli ti kraji po vsem svetu. Naj sprejme torej zagotovilo, da ga od srca ljubimo, in da sta ga zato občini Solčava in Luče imenovali za častnega občana. Z željo, da bi še večkrat prišel v naše kraje, mu je zaklical: „Bog živi g. dra. Frischaufa!“

V imenu navzočnih „Triglavanov“ kot slovenske akademiške mladeži ga je pozdravil g. stud. med. Josip Goričar star., kliče mu: prosit!

Zatem je pozdravil jubilanta g. prof. Orožen v imenu „Sloven. planinskega društva“ takole:

„Veleslavna družba! Črez nekoliko mesecev mine pet let, kar se je ustanovilo za slovenske pokrajine toli važno „Slovensko planinsko društvo.“ Že nekoliko let prej se je sprožila misel, da bi ustanovili temu slično društvo, a te misli ni bilo mogoče uresničiti. Po zaslugi drugih tukaj nenavzočnih mož se je končno vendar ustanovilo Slov. planin. društvo, ki je z zelo skromnimi sredstvi začelo bolj na tihem delovati. Odkritosrčno povem, da mi je bilo o prvem času dostikrat zelo tesno pri srcu, ko smo razmotrovali o načrtu svojega delovanja, in kako bi dobili sredstev za izvrševanje svojih namer. (Nadaljujoč nemški):

V prvem času svojega obstoja ni imel osrednji odbor potrebnih izkušenj v izvršitev društvenih smotrov. Dela je bilo in ga je še obilo v prospah turistike in gmotnega blagostanja. Bali smo se, da ne bode mogoče častno izvrševati naših namer, in kazal se nam je tožen pogled v bodočnost. Tu nam je pa priskočil v pomoč rešilni angelj, ki je ojačil naš pogum in krepko podprl naše društvo. Kmalu po ustanovitvi Slov. planin. društva sem dobil iz Gradca pismo sporočilo, ki me je neizmerno razveselilo. Veleccenjeni in za turistiko velezaslužni naš

slavljenec nam je prišel na pomoč s svojimi izkušenimi in modrimi nasveti. G. prof. Frischauf se je za naše društvo in njegove težnje začel zanimati tako intenzivno, da nas je prav ganilo njega nesebično in požrtvovalno delovanje v prid Slov. planin. društvu. Mnogo pisem z zelo važnimi nasveti v svrhu našega delovanja priča o velikih zaslugah, katere si je pridobil današnji naš slavljenec za naše društvo. Segel bi pač predaleč, ko bi hotel na drobno naštevati vse njegove zasluge za naše društvo. Koliko se je trudil g. prof. Frischauf v prosep turistike in naših društvenih smotrov na Dunaju, v Gradeu in drugod! Kolikokrat nam je pomagal s svetom in dejanjem! S kratka: brez našega slavljenca si ne morem misliti Slov. planin. društva, tako tesno je spojen naš častiti dobrotnik z zgodovino in usodo našega društva. Z upravičenim ponosom torej iskreno pozdravljam v današnjem slavljenecu častnega člana Slov. plan. društva ob šestdesetletnici njegovega rojstva. V Frischaufu slavimo mentorja in mecena našega društva ter mu želimo, da bi živel še mnogo let zdrav in zadovoljen. Dvigam kupico in nazdravljam možu, ki sme brez samohvale o sebi reči: „Storil sem več nego svojo dolžnost.“ Iz dna svojega srca kličem velecejenemu slavljenecu navdušeno: živel!“

Načelnik „Savinske podružnice“ je potem Frischaufa slavil kot razkritelja Savinskih planin sledeče:

„Velečislani gostje! Ime Savinske planine nas nehote spominja nekega žilavega, neutrudnega in neustrašnega planinskega izsledovatelja, kateri je svojo planinsko-turistično delovanje posvetil blizu četrto stoletja temu zanimivemu gorstvu. Njegovo ime pa ne sluje samo v našem okrožju, ono je tudi v vseh turističnih krogih na najboljšem glasu. Ta izsledovatelj je velezaslužni razkritelj Savinskih planin, velečislani gospod vseučilišni profesor dr. J. Frischauf.

V sedemdesetih letih so bile Savinske planine še zelo malo znane, da, prava terra incognita.

V letu 1874. se je na predlog g. prof. Frischaufa v „Štajerskem gorskem društvu“ izvolil odbor, ki si je namenil priljuditi gorstvo, katero se je množini turistov zdelo nedostopno. V deževnem poletju istega leta se je posrečilo g. prof. Frischaufu, da je navzlic slabemu vremenu pohodil ponosite vrhove Grintoveca, Rinke in Ojstrice, dočim je prihode v to gorstvo preučil že prejšnja leta. Uspeh teh težavnih tur je bil zanimivi spis „Solčavske planine,“ objavljen v letni knjigi Štajer. gorskega društva.

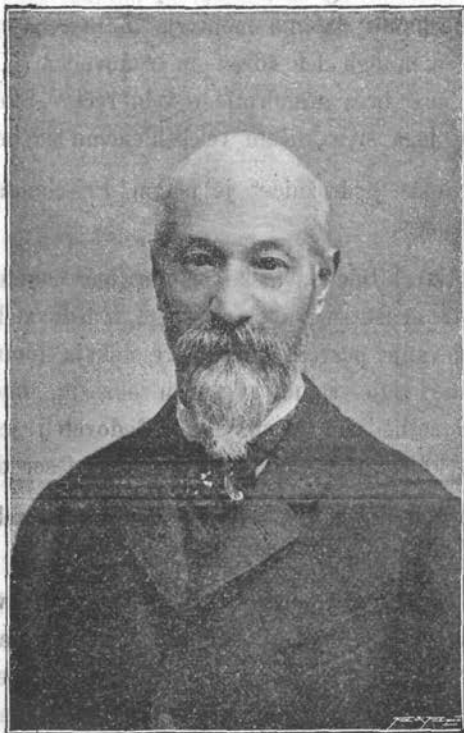
Ko se je omenjeni odbor razdružil, je g. prof. Frischauf osnoval planinsko družbo „Savinci,“ katere predsednik in duša je on bil, ter je začeto delo nemorno nadaljeval.

Ako primerjamo takratno stanje Savinskih planin z današnjim, se moramo čuditi, kaj je g. prof. Frischauf z razmeroma majhnimi sredstvi dosegel. Takrat ni bilo v tem okrožju še nobene planinske kočice, in le v najubornejših pastirskih

kočah si dobil za silo zavetja. Tudi je nedostajalo varnih potov za hojo na posamezne vrhove ali za prelaz v nasprotno ležeče gorske doline, da, celo v kronovine.

Če je dovolj denarja na razpolaganje, more navdušen izsledovatelj izvršiti velikanske stvari; toda tudi tega je nedostajalo. Tedanje sekcije Nem. in avstr. planin. društva v Ljubljani, Celovcu in Beljaku se niso nič zanimale za Savinske planine. Edine podpore je dobival g. prof. Frischauf od „Štaj. gorskega društva,“ od „Avstr. turističnega kluba,“ od svojih mnogoštevilnih prijateljev in nekoliko tudi od posameznih domačinov.

Leta 1876. je g. prof. Frischauf izvršil prva in najpotrebnejša dela. Postavil je na enkrat 3 planinske koč, namreč koč na Korošici za pohod Ojstrice in Planjave, koč na Okrešlju za pohod Mrzle Gore, Rinke, Skute, Grintovec ter prehodov: Kamniškega sedla v Bistriško dolino in Savinskega sedla v Belo ali Jezero, in Suhodolnikovo koč, pozneje v Frischaufovo koč prekrščeno, za pohod Kočne, Grintovec in Skute ter prehode čez Kokrsko sedlo v Bistriško dolino. Nadalje je dal popraviti ali na novo napraviti pote na Grintovec, Skuto,

zlasti pa težavni in poprej nevarni pot na Kamniško sedlo ter pot od slapa pod Rinko na Okrešelj.

Toda g. prof. Frischauf se ni zadovoljil samo z natančnim preiskovanjem vseh potov, kar je bilo včasih zelo težavno in tudi smrtno nevarno, on se ni zadovoljil z določitvijo pravih imen, z merjenjem višin, z izobrazbo gorskih vodnikov, z izpodbujanjem in poučevanjem domačinov, kako jim je ravnati s turisti,

on je hotel tudi vneti za lepoto teh planin najširše sloje prijateljev planin z zanimivimi in natančnimi opisi, in s tem je povzdignil turizem v blagor domačega slovenskega prebivalstva, katero je tudi vedno proti sovražnim napadom zagovarjal. Tako smo dobili iz njegovega temeljitega peresa mnogo spisov, objavljenih v „Neue deutsche Alpenzeitung“ in kot glavno delo edino natančno monografijo Savinskih planin, katero bi radi v novi in pomnoženi izdaji pozdravili. Razen tega je g. prof. Frischauf Savinske planine turistično obdelal tudi za skoraj vse potopisne knjige. In še v zadnjih letih nam je podal poučne spise, kakor Robanov kot, Molička planina, pot za silo Luče-Solčava, Logarjeva dolina,

pa tudi temeljito in na podlagi težavnega proučevanja virov osnovano delo „Die Erschiessung der Sannthaler Alpen.“ Njega nam je dalje zahvaliti, da je specialna karta Železna Kaplja-Kokra skoraj vzorno izdelana.

Zlasti je g. prof. Frischauf mnogo sodeloval pri snovanju planinske zadruga „Rinka,“ ki bode z gradbo modernega hotela v Logarjevi dolini gotovo turizemstvo zelo povzdignila.

Odkritosrečno moram izjaviti, da nikakor nisem zmožen, da bi vse velike zasluge g. prof. Frischaufa dostojno ocenil. Ali že iz tega, kar sem povedal, se razvidi jasno, kako velikanske zasluge si je pridobil g. prof. Frischauf za Savinske planine in njih prebivalstvo, zasluge, katerih mu ne more nihče nikdar odreči, in katere ostanejo večno v hvaležnem spominu, kakor vršaci od njega toli ljubljenih planin stoje trdno kakor skala.

Sedaj pa dvigam svojo čašo na zdravje velezaslužnega proslavitelja Savinskih planin in kličem po naši deželni navadi (slovenski): Bog živi g. dra. Frischauf!“

Nato je napil g. prof. Fr. Jeraj svojemu nekdanjemu učitelju ter rekel med drugim: „Mnogo se je že napivalo g. prof. Frischaufu, a nihče ga ni še slavil kot vseučilišnega profesorja. Smelo bi bilo, ako bi jaz hotel ocenjevati znanstveno delovanje prof. Frischaufa; to bi bilo tako, kakor če se pritlikavec loti velikana. Vendar dve lastnosti naj poudarim o svojem nekdanjem učitelju, ki ga posebno diči, to sta prava strogost, na drugi strani pa dobrotljivost proti vsakemu učencu, bodi si katere koli narodnosti ali vere.“

Vsi ti govori so g. prof. Frischaufa vidno razveselili. Odgovoril je na vse sledeče (nemški):

„Ni mi moči izreči posameznim govornikom zahvale za priznanje mojega delovanja v Alpah. Zato opišem na kratko, kako sem začel delovati po ozemlju slovenskem, in kako je moje delo napredovalo.“

Ko sem bil prvikrat prišel v gorenjo Savinsko dolino, so me ondodni prebivalci sprejeli pregostoljubno, dasi se v njih jeziku nimalo nisem mogel z njimi razgovarjati. Že tedaj sem si bil namenil, pomagati tem vrlim ljudem, če mi bo kedaj mogoče; nikdar pa mi ne bi bilo prišlo na misel, da bi kedaj utegnili hujskati zoper te vrle ljudi, katere so hvalili vsi tuji popotniki, zlasti pa Nemci iz nemške države. Ko so torej začeli preiskovati in pristopne delati Avstrijske Alpe, sem jel to krasno gorovje, ki je bilo tiste čase še popolnoma neznano, prijavljati turistiki.

Pri tem prizadevanju so me do zadnjih let od vseh strani podpirali in mi pomagali; tudi Celjani so se pošteno trudili, da bi nadaljevali moje delo in je vzdržali. Žal, da ni mogel mir imeti obstanka. V naših Alpah, po katerih stanujejo mnogi narodi, sem vedno svetoval vsem tistim, ki so mi hoteli pomagati pri delu, naj se ne dotikajo narodnosti, vere in politike, naj spoštujejo nazore in

običaje ljudstva. To prizadevanje mi je rodilo mnogo uspeha in mi naklonilo veliko prijateljev med južnimi Slovani. Slovenci mi bodo pričali, da sem se potezal za njih upravičene težnje, da sem se trudil, jih podpirati v gospodarskem in duševnem oziru, tudi v boju za enakopravnost in enakost z drugimi kulturnimi narodi. Neki častit govornik je omenil, da so me celo črnili in obrekovali zaradi teh prizadev. No, to so je zgodilo pač na neki način in od neke strani, a je napravilo tak učinek na me, kakor če laje mops na mesec.

Dolgo časa sem se tudi zelo trudil, da bi dosegel dobre razmere med Nemškim in avstrijskim plan. društvom in Slovenskim planinskim društvom, ki se je ustanovilo šele v novejšem času.

Moj prijatelj Koebek mi lahko priča, koliko pisem smo si v tem oziru pisali. Složno postopanje obeh društev se mi je videlo potrebno zato, da bi kraljeval vsaj v gorah mir med narodi, da bi vsaj tu imeli mednarodni dom miru. Žalibog vse zaman! Tako zvani voditelji Nemcev na južnem Štajerskem ne privoščijo Slov. plan. društvu nobenega uspeha. Te vrste Nemci znajo sicer dobro hujskati, toda malo delati. Z ljudmi te pasme ni mogoče skupno delati. Zadnje dvome o tem je razpršilo njih postopanje pri otvoritvi Narodnega doma v Celju; zdaj vedo ljudje povsod, kaj naj si mislijo o njih. Žal, da je bila zadnja leta Graška sekcija voditeljica Nemškega in avstrijskega plan. društva. In če je rekel I. predsednik dr. Rigler tedaj, ko je prevzel to častno službo, da so zato izvolili Gradec, da bi tudi na Štajerskem ojačili Nem. in avstr. plan. društvo, je le treba pomisliti, da za tako ojačevanje nimalo ni bila sposobna sekcija, ki ni skoraj četrto stoletja nič delala. Ne da bi se bilo zavrlo hujskanje, še podpirali so sovražnost proti Slov. plan. društvu. No, Slovincem je ta neprijaznost malo škodila, koristila pa jim je prav veliko. Nekatero napravo popolnoma mednarodnega značaja, kakor na pr. cesta iz Solčave v Logarjevo dolino, so se nekoliko zavlekle, zato so se pa vzbudile speče moči Slovencev, se ojačila njih delavnost in podjetnost! Ko bi se bili Nemci o pravem času, t. j. še pred malo leti lotili dela, bi bili ostali oni voditelji, Slovenci pa bi bili pobirali le stopinje za njimi. Sedaj pa smejo le-ti ponosni biti na svoje uspehe, ki so jih dosegli s svojo močjo in svojo izasnovnostjo: Slov. plan. društvo je glavni posestnik Triglava, da, celo Savinske planine na Štajerskem so jim zagotovljene, ker delavnost Celjanov hira čim dalje bolj in bode skoraj le navidezna; kajti zastopnikom te sekcije ni nič do planinstva, oni so se le iz narodnostnih vzrokov ganili na kratkotrajno delo.

Slovenci naj čvrsto napredujejo, kakor so začeli, in naj vedno teže za najvišjim smotrom, da bodo mogli častno žiti poleg drugih kulturnih narodov. Južni Slovani so pač od nekdaj imeli zlo stališče v življenju narodov: stoletja so morali odbijati napadajoče Turke in so s tem branili kulturo ugodneje ležečih nemških dežel; po primorskih pokrajinah ob Adriji je dolgo časa odločeval po pristanskih

kraji naseljeni italijanski element, in ta gotovo ni kaj prida skrbel za kulturni napredek Slovanov. Obojo nevarnost so sedaj Slovani srečno prebili.

Z veseljem poudarjam, da je slovenska duhovščina od nedkaj bila zvesto vdana ljudstvu, da je vedno imela odlične učenjake v svojih vrstah, da je tuje popotnike, ki so hoteli proučevati deželo in ljudstvo, gostoljubno sprejemala in jih podpirala v teh težnjah. Duhovniki iz gorenje Savinske doline so mi pripomogli do prvih mojih uspehov v Savinskih planinah. Nikdar ne pozabim častitih mož, kakršna sta bila Janec, Ermenec, in prav zelo me veseli, da mi je moči pozdraviti velečastitega gospoda župnika iz Solčave, Miloša Šmida, kot govornika Solčavske in Luške občine, kateri sta me vrednega spoznali za svojega častnega občana. Gospoda župnika Šmida pa prosim, naj pričujočim zastopnikom teh občin izreče mojo najpristranejšo zahvalo za to veliko čast.

Veseli me tudi, pozdraviti zastopnike akademične mladeži, ki bo gotovo vrlo nadaljevala začeto delo v Savinskih planinah. Ko sem jel delovati v teh planinah, sem našel izvrstne hribolazce med kmetiškim ljudstvom, ni se mi pa posrečilo, da bi bil navdušil mladino po večjih krajih za gorske ture; celo akademična mladež je imela malo zmisla za nje, dasi je baš južnim Slovanom tako zelo prirojen fini čut za prirodo. Sedaj je vse drugače. Kamor se ozrem, se mi kažejo znamenja novega, mladega življenja. Dvigam torej čašo in jo izpraznim na blaginjo in napredek slovenskega ljudstva kot kulturnega ljudstva!

Samo ob sebi je umevno, da je bil ta znameniti govor z burnim živio-klicanjem sprejet, dočim se je že med govorom na mnogih mestih odobral.

Potem je prečital načelnik „Savinske podružnice“ g. Fr. Kocbek došle brzoglavne in pismene pozdrave, katere tukaj objavimo doslovno:

Celje: Slovenci Savinskih planin bodo Vas vedno hvaležno šteli med svoje dobrotnike. Bog Vas obrani še mnogo let!
Dr. Jos. Sernee.

C. lje: Ker žalibog zadržan, prosim, izročite gospodu profesorju Frischeaufu moja prisrčna voščila.
Dr. Vrečko.

Dunaj (nemško): Velečislani gospod profesor! Povodom svečanosti Vašega 60. rojstnega dneva imamo čast, Vam najprijaznejše čestitati. Da bi Vam bilo dano, da bi še zelo mnogo let svoje koristno in daleč segajoče delovanje v neoslabeli moči razvijali! Prosim pa dalje, da bi „Avstrijskemu turističnemu klubu“ in njegovim občeokoristnim svrham kakor dozda svojo vrlo delavnost posvetili in njemu svojo dragoceno simpatijo ohranili. Sprejmite, Vaše visokorodje, izraz najodličnejšega spoštovanja, s katerim ima čast beležiti vdano „Avstrijski turistični klub.“

Tajnik: Josip Hafner.

Predsednik: I. Szombathy.

Dunaj (nemško): Velečislanemu gospodu cenitelju naših prekrasnih planin in našega poštenega slovenskega naroda najpristranejša voščila z Dunaja.
Poslanec Berks.

Gradec (nemško): K 60letni zibelki veselici sporoča najpristranejša voščila svojemu za turistiko mnogozaslužnemu nekdanjemu načelniku
Štajersko gorsko društvo.

Gradec (nemško): Slavnemu učenjaku kličejo prisrčno ad multos annos njegovi hvaležni slušatelji
Pekar, Weber, Žmave.

Gradeo: Bog daj še mnogo srečnih let blagemu, požrtvovalnemu pokrovitelju slovenskih planin. Dr. Ipavie.

Gorica: Najpristronejša, najodkritosrenejša voščila k današnji slovesnosti. Ive.

Kamnik: Bodi pozdravljen in poslavljen mož, ki pričuješ s svojimi deli, kako plemenito žitje da žije Tvoj orjaški duh. Živel dr. Frischauf še mnogo let! Kamniška podružnica.

Krško: Učence slavljenčev svojemu učitelju dobrotniku, ki je odkril Savinske planine širokemu svetu, krepak živio! Dr. Tomaž Romih.

Ljubljana: Slava častitemu jubilaru za vrlo pospeševanje turisticke po slovenskih krajinah. Bog mu nakloni še obilo let vesele hoje po krasnih naših dolih in gorah. Na zdar slavljenca in njegga slaviteljem! Mikuš.

Ljubljana: Iskreno čestitamo slavljenca in srčno pozdravljamo vse udeležnike. Planinski Piparji.

Luče (Leutschach, nemški): Dober pot in vreme vse čase. Župnik Šegula in hvaležni Sv. Duh na Osterbergu.

Nazarje: P. Kasijan-Zemljak je poslal kronografikum:

Ioanni Frischauf, exCelle Lenti tVrlstae oMnla faVsta ad LVstra seXagenaria!
t. j. Joannu Frischaufu, izbornemu turistu, vse najboljše k šestdesetletnici!

Plzen: Mnogozasluznemu udu našega društva doktorju Frischaufu kličem iskreno: še mnogo leta, zbranim njegovim častiteljem krepak: na zdravje! Lipold.

Praga: Český odbor slovinského alpského družstva:
Slovutný pane professore!

Ku dni 60emu Vašich narozenin přináší český odbor slovinského planinského družstva nejvřelejší a nejsrdečnější přání, v dobrém vědomí, že přání platí muži, který se každého času spravedlivé věci našich bratrů Slovenců s úspěchem ujímal, nedbaje žádného protivensství.

Žijte nám, slovutný pane professore, ještě mnohá a mnohá leta.

V Praze dne 5. září 1897.

S veškerou úctou:

Ju. dr. Stan. Prachenský, člen odboru. Prof. dr. K. Chodounský, starosta odboru.

Radovljica: Čuvarji slovenskemu Triglavu kličejo slavljenca trikratno: slava!
Slov. planinska podružnica v Radovljici.

Reka: V imenu Reških slov. planincev velečastitemu jubilarju najsrčnejša voščila. Dr. Mayer.

Tolmin: Slava poštemu prijatelju slovenske turisticke! Dal mu Bog obilo posnemalcev!
Iskren planinski pozdrav pošilja zbranim somišljenikom Šoška podružnica.

Velenje: Častitemu turistu profesorju Frischaufu slava!
Skubie, prof. Borštner, Plavšak.

Zagreb: U Hrvatskoj sabrani Slovenci kliču profesorju Frischaufu srdačni živio!
Obitelj Verli, Vladimir Lipold.

Železna Kaplja: K 60. rojstnemu godu profesorja Frischaufa kliče: Živel! Klemenšek.

Železna Kaplja (nemški): Odkritosrečno voščilo pošilja Vam danes k 60. rojstnemu dnevu sekeija Železna Kaplja.

Po banketu je fotografiral g. Fr. Weiss, kateri se je popoldne brzojavno pozval iz Ljubnega, udeležence veselice, da bodo imeli o slavnosti še poseben spomin.

Ob 5. uri popoldne so došli vrli Žalski tamburaši z lepimi rdečimi čepečami in še mnogo drugih, tako da so bili vsi prostori popolnoma zasedeni ter jih je še mnogo moralo oditi. Radi pretesnih prostorov torej ni bilo mogoče koncerta tako prirediti, kakor bi bilo sicer potrebno. Žalski tamburaši so proizvajali vse točke tako precizno in s pravim umetniškim zanosom, da so se vsi čudili ter burno ploskali konec v sacega komada. Izvrstno tamburanje je še posebno zanimalo jubilanta g. prof. Frischaufa, kateremu je bila ta slovanska godba doslej neznana. Pri veselici so izborni peveci kaj lepo prepevali, zvečer pa je seveda okrogli ples še bolj razigral srca domačim in tujim gostom. Vsa družba se je razveseljevala še pozno v noč ob prijetnem spominu na dostojno slavnost, prirejeno v čast poštenemu in nepristranskemu Nemcu, velikemu učenjaku ter nedosežnemu pospeševalju turisticke.

* * *

Dne 9. septembra se je vršil izlet k Mozirski koči in na Medvedjak. Iz Mozirja je ob 6. uri zjutraj odšlo 7 udeležnikov s slavlencem in njegovim sinom po potu na Šmihel, 3 udeležniki pa iz Nazarij po posebnem potu v bližini Rade-gunde. V prijazni Mozirski koči so se vsi sešli okoli 9. ure dopoldne. Po kratkem odmoru so se vsi napotili na Medvedjak, kjer so se divili krasnemu razgledu in popevali lepe slovenske pesmi.

Tu se je okoli 11. ure poslovil g. prof. dr. Frischauf s svojim sinom od družbe najpristrčnejše ter potoval naravnost po Golčki planini na Kal, na Kramarico in v Črno, od koder se je peljal v Blajburg in od tam z železnico nazaj v Milstat.

Ostala družba si je nazaj grede še ogledala „Ledenico“ ter se potem dalj časa pomudila v Mozirski koči, kjer so se še vršile razne napitnice. Č. g. p. Kasijan je napil svojemu nekdanjemu učitelju g. prof. Fr. Orožnu, g. Fr. Kocbek je pozdravil v imenu „Savinske podružnice“ g. prof. Fr. Orožna kot predsednika „Slov. planin. društva“ in njegovega namestnika g. I. Krulca, ki sta tako rekoč nadzorovala in si ogledala velik del podružničnih naprav. G. Fr. Orožen se je zahvalil obema govornikoma, napivši štajerskim Slovencem, ki tako vzajemno delujejo v prosep turisticke in „Slov. planinskega društva.“ G. I. Krulec pa je napil edini navzočni zastopnici narodnega ženstva, č. gospej dra. Kaiserbergerja. — Vračajoč se po istem potu na Šmihel, kjer so bili pregostoljubno sprejeti, so dospeli izletniki proti večeru zopet v Mozirje, veseli in povsem zadovoljni z lepim izletom.

* * *

Pri tej priliki izreka „Savinska podružnica“ g. prof. Fr. Orožnu in g. I. Krulcu kot zastopnikoma osrednjega odbora za udeležbo, g. A. Goričarju kot Mozirskemu županu za pozdrav in okrasitev trga, vsem govornikom in deputacijam iz Solčave in Luč, častitim zastopnikom „Triglava“ ter vsem drugim udeležnikom najpri-

srčnejšo zahvalo. Enako iskreno zahvaljuje vrle Žalske tamburaše na posebni prijaznosti in požrtvovalnosti, da so s svojim finim tamburanjem povelicali vso slavnost, kakor tudi vse posestrime podružnice, planinska društva in vse druge, ki so poslali pismene ali brzojavne pozdrave, ter končno g. Alojza Goričarja za prepustitev prostorov ter priredbo banketa. Hvala Vam vsem najtoplejša na trudu, katerega ste imeli v čast našemu slavljenču g. dru. Frischaufu, katerega nam naj Bog ohrani še mnogo let čilega in krepkega!

Društvene vesti.

Dr. Frischauf je poslal odboru „Savinske podružnice“ zahvalno pismo, ki slove slovenski: „Velepoštovani odbor! Nedostaje mi besed, da bi se zahvalil za slovesno praznovanje svojega šestdesetega rojstnega dneva, katero je priredila častita Savinska podružnica Slov. plan. društva. Nadejam se, da mi mila usoda omogoči, da izkažem to zahvalo spoštovani podružnici z dejanji. Z najprisrčnejšimi pozdravi društvnikom“
Johannes Frischauf.“

Meteorologija. Opazovalnica „Slov. plan. društva“ na Kredarici ima lepe uspehe. Hidrografski urad visoke deželne vlade, kateremu pošilja društvo mesečna poročila, je izrekel odboru pohvalo in priznanje ter omenil, da so ti podatki velike vrednosti. Osrednji zavod za meteorologijo na Dunaju je takisto poslal društvu zahvalno pismo, v katerem priznava, da je poročilo v vsakem oziru izborno sestavljeno.

Meteorologično poročilo s Kredarice za mesec avgust. Opazovanje na toplomeru je kazalo povprek: ob sedmih zjutraj $6^{\circ}8'$, ob dveh popoldne $9^{\circ}0'$ in ob devetih zvečer $6^{\circ}2'$ Celsija. Srednja zračna temperatura v mesecu avgustu je znašala potemtakem $7^{\circ}3'$. Dne 18. avgusta je kazal toplomer ob dveh popoldne $15^{\circ}8'$ (največ), dne 26. ob sedmih zjutraj pa $1^{\circ}4'$ (najmanj). — Barometer (aneroid) je kazal vseskozi enakomeren zračni tlak. Največji je bil 744.0 m/m dne 11. avgusta ob sedmih zjutraj in najmanjši 741.3 m/m dne 16. avgusta tudi ob sedmih zjutraj. Vreme je bilo razmerno tamošnjemu vetrovnemu kraju precej mirno. Brezvetrije se je opazovalo le

dne 13., 14., 17. in 30. avgusta, vendar so bili vetrovi dosti slabi. Izmed vetrov se je opazoval severozahod 55 krat, juhovzhod 24 krat in severovzhod 2 krat. Padavine (dežja in snega) je bilo v celem mesecu 183.3 m/m. Največ dežja je padlo dne 23. avgusta, namreč 42.8 m/m. Deževalo je 14 krat, deževalo in snežilo ob enem pa enkrat, dne 9. avgusta. Meglenih dni je bilo 13.

I. M.

Novi člani:

Osrednjega društva:

Oskar grof Christalnigg, veleposestnik in c. in kr. nadporočnik v Podgori.
Jančar Fran, župnik na Dunaju.
Podrekar Gregor, trgovec v Ljubljani.
Dr. Babnik Janko, sod. tajnik v Ljubljani.
Picek Edvard, avskult. v Ljubljani.
Dr. Kolšek Jos., odvetnik v Laškem Trgu.
Kukovič Gabro, upravitelj Varaždinskih toplic.

Baloh Ivan, kaplan v Kostanjevici.
Urbas Anton, trg. sotrudnik v Ljubljani.
Zupan Ivan, kurat v Št. Petru.

Savinske podružnice:

Ermene Janez, posestnik na Ljubnem.
Jerovšek Fran, c. kr. gimn. profesor v Mariboru.
Žigan Fran, posestnik v Žalcu.
Kitak Jakob, kaplan na Ljubnem.

Aljaževa koča v Vratih je imela do dne 12. septembra letos 96 obiskovalcev, med njimi 15 dam. V spominski knjigi je polno pohvalnih izjav glede krasot doline in o ugodnostih te koče. Pastir, ki je 10 minut daleč, od koče nazaj, in ki zelo

rad postreže z mlekom, ostane do pričetka meseca oktobra v svojem stanu.

Vodnikova koča na Velem Polju je sedaj popravljena zelo čedno po sklepu in načrtu Radovljiške podružnice. Vsa je obita, strop ji vzdignjen za več kot pol metra. Tudi sobica v podstrešju je prav lična in bode zelo ugajala kakemu letoviščniku. Dva gospoda sta že naznanila, da se prihodnje leto naselita za par tednov v tej koči in v to porabita novo sobico pod streho.

Delokrog dopisujočih članov reklamnega odseka:

I. Dopisujoči člani reklamnega odseka „Slov. plan. društva“ poročajo temu odseku iz svojega nagiba ali pa vsled poziva reklamnega odseka ali tudi osrednjega odbora „Slov. plan. društva“ o vsakršnih stvareh, ki se dostajajo razvoja turisticke med Slovenci in sploh potovanja ter bivanja po slovenskih deželah.

Posebno jim je naloga:

- a) da poročajo o potih in stezah, katere bi bilo treba zaznamenovati, napraviti ali popraviti;
- b) da naznanjajo vse, kar bi lahko pospešilo turisticke in privabilo več tujcev v naše dežele, kar bi torej napravilo potovanje in bivanje po naših krajih udobnejše in prijetnejše;
- c) da obveščajo o vsem, kar ovira pri nas razvoj turisticke in popotništvo, kar je torej v prid potujočih tujcev odpraviti;
- d) da sestavljajo za svoje kraje in njih okolice kratke a natančne zaznamke o prijetnih in zanimivih turah in izletih, o vseh prirodnih znamenitostih, kakor o hribih, dolinah, jezerih, slapovih, razgledih, cerkvah, gradovih, razvalinah, mestih, trgih, vaseh in drugih seliščih, rojstnih krajih slavnih mož, spomenikih, letoviščih, kopališčih, tvornicah, velikih in malih obrtnih podjetjih, rudnikih itd. Ti zaznamki naj obsegajo tudi primerne podatke o velikosti ali obsežnosti, o zgodovini, statistiki in drugih zanimivosti navedenih predmetov. Navedene naj bodo tudi razne daljave in vozne pa druge cene. Sestavljene krajepisne beležke, katere je vedno popolnjevati

in v pregledu imeti, je prepustiti reklamnemu odseku v porabo;

- e) da poročajo o dobrih gostilnicah in hotelih, o javnih in zasebnih prenočiščih v letoviških in drugih krajih, koliko je zlasti na razpolaganje ležišč in po kakšnih cenah.

II. Dopisujoči člani poslušajo kot poverjeniki „Slov. plan. društva“, navdušujoč in vabeč k pristopu k „Slov. plan. društvu“.

V zahvalo. V nedeljo dne 15. avgusta t. l. se je napotilo iz Radovljice na Triglav po prizadevanju našega marljivega hribolazca g. Hugona Robleka okoli 40 mladih ljudi, med katerimi je bilo 5 gospodičen in nekaj dijakov, drugi pa so bili različni Radovljiški stanovalci. Razen 4 izletnikov naše družbe smo bili vsi prvičkrat namenjeni na Triglav. Lahko si torej mislite, koliko zanimanja in veselja je bilo med nami pri tem izletu! Toda ne bodem popisoval podrobno našega potovanja, ker to ni namen mojemu današnjemu dopisu; temveč omeniti hočem tukaj le neki ganljiv prizor, ki smo ga doživeli v Triglavskih višavah, in ki ostane gotovo vsakemu udeležniku neizbrisno v spominu, ter zahvalo hočem tu izraziti v imenu vseh svojih soizletnikov tistim, kateri so nam ta prizor naklonili.

G. Roblek je bil namreč preje naš izlet pismeno naznanil gospodu župniku Ažmanu v Boh. Bistrici ter ga ob enem prosil, ako bi nam mogel v ponedeljek na sv. Roka dan preskrbeti mašo v Triglavski kapelici. G. župnik pa je bil tolikanj dober in požrtvovalen, da se je sam potrudil v Triglavsko kočo, kjer je z nami v nedeljo prenočil, in drugi dan že ob treh zjutraj za nas opravil daritev sv. maše. Ko je raz kapelico zvonček nam naznanil, da se služba prične, smo hiteli vsi proti svetišču. Nekaj nas se je ustopilo med kočna vrata in kapelico, drugi pa so šli v podstrešje ali, kakor smo rekli, „na kor“, od koder se vidi skozi okno naravnost v kapelico in na oltar. Med mašo so „na koru“ pele gospodične in dijaki, zvonček nad kapelico pa je glasno oznanjeval glavne dele sv. maše, da se je razlegalo daleč krog preko sivih skalnatih strmin. Ti mili glasovi ob nenavadnem nočnem času in v nam do tedaj še ne-

znanih višavah so nam s čudno močjo ganili srca ter jih navdali z neko sveto, pobožno grozo. Zunaj je bilo še temno, le iz kapelice je odseval svit gorečih sveč, daleč tam doli na vzhodu se je zaznavala rdečkasta zarja, gori od Bohinja pa je pihal močan in mrzel veter, kateri je v hitrem teku podil sive megle nad našimi glavami. Nam na desni je proti nebu štrlel strmi Triglavski vrh; bil je sicer zavrt v megli, a veter jih je zdaj pa zdaj z njega odpihal, in sivi skalni robovi so se nam pokazovali, da se je nam dozdevalo, kakor da bi se hotelo kamenje iz oblakov na nas valiti.

Ko je opravil g. župnik sv. mašo, je stopil na prag kapelice ter nam od tam podal z zbranimi in jedrnatimi besedami kratko, a zelo umešno propoved, s katero je nas blagi mož ganil do solz. Ljubo bi bilo morda marsikomu, ako bi tu njegovo propoved zapisal vso; ali za to nimam dovoljenja, niti si je nisem zapomnil od besede do besede, da bi jo mogel zapisati vso. Dobro pa še pomnim nje prelepi zvršetek, kateri je izražal govornikovo željo, naj bi turistika pri nas Slovencih med drugim tudi ugladila pot do tolikanj potrebne sprave, in da bi „Triglavska Marija“ sprosila pri mogočnem Stvarniku slogo in blagoslov na tožno Slovenijo, da bi njeni sinovi postali vsi pravi nesebični rodoljubi in domoljubi, da bi zopet združeno delovali v blaginjo, čast in prosveto svojega milega naroda in svoje krasne domovine. Te besede so blagemu govorniku gotovo prišle iz srca, in zato so tudi vsem poslušalcem segle v dušo ter v njih vnele goreče želje, da bi se skoraj uresničile.

Takoj po končani službi božji smo se vsi napotili iz koč na vrh Triglava, kamor nas je vkljub močnemu vetru dospelo 35. Razgleda na vrhu nismo imeli, ker so ga nam zakrivala megle. Vendar smo bili vsi veseli in zadovoljni sami s seboj, kajti dosegli smo svoj namen: stali smo na vrhu Triglava pri „Aljaževem stolpu“. In ko smo se tisti dan zvečer vsi dobre volje na petih vozovih odpeljali iz Bohinja proti Radovelici, smo bili vsi enih misli, da pojdemo še na Triglav — na božjo pot. Torej na svidenje drugo leto zopet v Triglavskih višavah! Gospodu župniku Ažmanu pa pošljamo danes tem potom najprisrčnejšo za-

hvalo za njegov trud in za njegovo požrtvovalnost, izkazano nam na ljubav dne 15. in 16. avgusta t. l. Fr. R—c.

Pot iz Horjula čez Koreno v Polhov Gradec.

Izvršila se je z modro barvo markacija lepe ture iz Horjula v prijazni dolinici potoka Švice, kamor dospesh tudi z Vrhniko v dobri uri hoda, na Koreno (719 m, $\frac{3}{4}$ ure). Lep razgled se ti odpre s Korena na eno stran v Horjulsko dolino, na celo Ljubljansko barje in okrožno hribovje, na drugo stran pa v Polhograjsko dolino, Polhov Gradec, na Polhograjsko gorovje in gorenjske velikané. S Korena doli sem je zaznamenovana z rdečo barvo na drugo stran v dolino pot proti Polhovemu Gradcu, kamor dospesh v eni uri po lepo izpeljani poti. Ta tura je jako prijetna; priporočamo jo vsakomu. O.

Izlet v Savinske planine je pri-

redil od 8.—13. sept. „Avstrijski turistični klub“ (Ö. T. C.) Udeležili so se ga samo 4 izletniki, ker je brzojavno poročilo g. M. Kosa o slabem vremenu druge preplašilo. Udeležniki so bili: Morie pl. Slatzer, Robert Schrall, tajnik Ö. T. Ca., L. Dragoni in Karol Niemetz. V Kamniku je izletnike pozdravila „Kamniška podružnica Slov. plan. društva“, na Korošici in v Kocbekovi koči, kjer so prenočevali, pa g. Ignac Šijanec v imenu „Savinske podružnice“, poudarjajoč, da mu je posebna čast, pozdraviti tako imenitne turiste, kateri poznajo tako rekoč večji del avstrijskih Alp iz očitvidja, podružnica pa se čuti počaščeno, da so si ravno njeno kočo izbrali v bivanje in s tem pokazali, da upoštevajo mednarodnost v delovanju v planinah. V zasebnem govoru je še tajnik omenil, kako nekateri trde, da je „Slov. plan. dr.“ hujskajoče društvo, ali dotičniki govore to le zato, ker brez hujskanja živeti ne morejo. In vendar so naše kočice vsakomu ne glede na narodnost gostoljubno odprte in z vsem preskrbljene, da izletniki v njih uživajo čim večje udobnosti. — Temu pozdravu je odgovoril g. Morie pl. Slatzer, rekoč, da jih veseli posebno, da jih je lastnik te kočice tako gostoljubno sprejel. Veseli jih, da jih je ud odbora „Savinske podružnice Slov. planin. društva“ pozdravil in težavno pot njim na ljubo napravil. Naj torej raste, živi in cvete pravo planinstvo.

brez ozira na narodnost, zlasti pa naj na predruje „Slov. plan. društvo.“

Izletniki so se o koči izrazili prav pohvalno in v spominsko knjigo zapisali lastne besede, ki se glase v prevodu: Zastopniki „Slov. plan. društva“ so nas najljubeznivejše sprejeli, in tudi o uredbi koč izrekamo popolno hvalo. Gostoljubnemu, kolegijalnemu „Slov. plan. društvu“ bodi s tem naša najboljša zahvala izrečena.

Dunajske turiste sta spremljala dne 9. sept. g. I. Šijanec na Ojstrico, g. M. Kos, ki je za njimi došel v Kocbekovo koč na večer, pa na Planjavo, Brano in Okrešelj. Kako so nadalje potovali, ker je nastalo slabo vreme, nam ni znano. Želimo samo, da bi člani „Avstrijskega turističnega kluba“ še večkrat posetili naše planine in naše koč, in naj bodo uverjeni, da jih bomo vsakokrat radi gostoljubno sprejeli.

Lindek. „Slov. plan. društvo“ je začelo delovati tudi v krasni Celjski okolici. Iz Frankolovega, prijazne vasi v prelepi Frankolovski dolini severno od Celja blizu trga Vojnika, je zaznamenovalo Slov. plan. društvo z rdečo barvo pot na razpadli Lindeški grad (694 m), odkoder se odpira krasen razgled po slovenskem predelu štajerskem. Lindeški grad je znamenit. O njem pripovedujejo razne pripovedke, ki bodo med narodom še dolgo živele. Markacijo je izvršil g. Dragotin Koderman. Hvala mu!

Zajčki samostan. Iz Frankolovega je zaznamenovalo naše društvo z modro barvo tudi pot skozi vas Češnjico. Med zelenimi vinogradi prideš po zaznamenovani poti v slabih dveh urah do zapuščenega Zajčkega samostana, ki je vsakemu Slovincu znan že iz knjige in že radi tega zanimiv, da si ga ogledaš. Razen tega je tudi zgodovinsko preznamenit iz dvanajstega stoletja.

O.

Na Begunjščico je novo zaznamenovana pot iz Most pri postaji Žirovnica. Prenočišče preskrbi iz prijaznosti rudarski nadpaznik v svoji koči „pri jamah.“ Pripomnjeno bodi le, da ga ob sobotah popoldne in ob nedeljah ni gori.

Spominsko knjigo je razpeložilo Slov. plan. društvo v gostilnici vodnika

Franceta Skumaveca, po domače Šmerca v Mojstrani. V to knjigo naj se vpišujejo slovenski izletniki, ki se mude v navedeni gostilnici.

Izlet v Logarjevo dolino so napravili Žalski dijaki od 1. do 3. avgusta. Iz Žalca so se peljali na voh do Ljubnega, kjer jih je pozdravil g. Fr. Kocbek v imenu Savinske podružnice. Drugi dan so peš potovali v Luče, Solčavo, Logarjevo dolino do slapa pod Rinko, kjer so hvalili novo napravljeno verando in se prepričali o nje potrebi, ker je ravno deževalo, ter šli nazaj do Solčave. Tretji dan pa so hodili iz Solčave isti pot domov. Žalske diake so spremljali še nekateri tamošnji rodoljubi. Samo ob sebi je umevno, da so medpotoma povsod prepevali lepe slovenske in planinske pesmi. Želimo le, da bi še večkrat napravili take izlete in se radovali krasote naše lepe domovine slovenske.

Na Jalovcu, najtežavnejšem vrhu v naših gorah, je bil letos pretekli mesec izmed slovenskih turistov le g. Boris Zarnik z dvema vodnikoma. — Kakor nam poroča vodnik, brez derez in vrvi ni smeti nikomur na ta vrh, če noče zalesti v smrtno nevarnost.

Planinske dopisnice z jako lepo podobo Triglava in Aljažvega stolpa v blestem zelenkastem tisku je dalo napraviti Slov. plan. društvo. Načrt je izdelal gospod L. Veneajz in s tem z nova pokazal svojo spretnost v slikanju in naklonjenost našemu društvu. Srčna hvala! — Te dopisnice prodaja na drobno in debelo gospod J. Bonač, trgovec v Ljubljani. Nadejamo se, da jih domači in vnanji trgovci in prodajalci čim preje naroče prav obilo. — Dopisnice z baryanimi pokrajinskimi slikami so si dali napraviti tudi trgovci in gostilničarji v Mozirju, Gornjem Gradu, Ljubnem, Lučah in Solčavi. Podobe je jako okusno izdelal Karel Schwidernoch na Dunaju.

Slike o skupini udeležnikov Frischaufove veselice v Mozirju dne 8. t. m. veljajo v veliki obliki 1:20 gld., v mali pa 70 kr. Naročujejo se pri fotografu g. Fr. Weissu v Mozirju ali pri Savinski podružnici v Gornjem Gradu.

Pernhartove slike so bile celi mesec avgust v Celovcu razstavljene. M. Pernhart je rodom Slovenec iz Brankovice, nad Tinjami na južnem Koroškem, a narodno menda ni čutil. Bil je jako nadarjen slikar ter je najraje po naravi slikal, zlasti gore in razglede z visokih vrhov. Tako je naslikal razgled z Velikega Kleka, Triglava itd. Sedaj so njegove slike raztresene daleč okrog. Mnoge slike so lastnina cesarice Elizabete, nekatere tudi deželnega odbora kranjskega in koroškega. K.

Glavno zborovanje „Nemškega in avstrijskega planinskega društva“ se je vršilo dne 6. in 7. avgusta t. l. v Celovcu. Mesto je bilo okrašeno skoraj s samimi frankfurčankami, govore je prešinjali večinoma nemški duh, in potem še trde, da se to društvo ne peča s politikom. Konec

zabav je bil baje žalosten, ker gostilničar Wahlis v Vrbi ob Vrbskem jezeru ni dal jedil nedeležnikom, da so se morali razkropiti po gostilnicah, tudi slovenskih. Mnogo se jih je odpeljalo zelo slabe volje nazaj v Celovec.

Električno železnico na Sv. Višarje namerava zgraditi firma Siemens in Halske, ki je dobila že koncesijo za priprave. Ker pride na Sv. Višarje vsako leto po 60.000 ljudi, bode železnica imela gotovo dovolj dohodkov.

Nemško zagrizenost so pokazali trije nemški dijaki iz Ljubljane v Koebekovi koči, ker na opomin gospodarjev niso hoteli vpisati svojih imen v spominsko knjigo, dasi so tam nočevali. Plačali tudi niso pristojbin, pač pa použiti provijant.

Književnost.

Blagoslovljenje kapele na Triglavu je opisal na kratko prof. Frischauf v „Avstrijskem turističnem časniku“ ter pravi o oskrbniku Triglavske koče g. A. Pekoven, da govori več jezikov, in da se tudi rad pobaha s svojo latinščino iz gimnazije, katera mu bolje teče nego marsikateremu abiturijentu.

Kozjak ali Posruck-Gebirge se imenuje poseben odtisk članka v 14. št. „Avstrijskega turističnega časopisa“, katerega je spisal prof. dr. J. Frischauf. Da je to gorovje v obče kakor tudi s turističnega stališča najnatančneje opisano, se ume samo ob sebi, kajti od takega veščaka, kakor je prof. Frischauf, ni drugega pričakovati. S tem spisom je pisatelj zelo ugodil, saj o Kozjaku ni doslej še nihče kaj pisal, ako izvzamemo občno domoznansko črtico „Kozjak“, katero je objavil Svitoslav Hauptman v „Popotniku“ l. 1887. Hvaležni smo torej g. pisatelju, da je zopet precejšen kos slovenske zemlje predložil širjemu svetu.

„Vodovnik-Siegenfeld's Gedichte“ se imenuje lična knjiga, katero je izdal g. dr. A. Medved, c. kr. prof. v Mariboru, založil in tiskal pa g. Drag. Hribar v Celju. V vvodu opisuje izdajatelj življenje pesnikovo in ocenjuje posamezne pesmi, katere preveča zlasti ljubezen do domovine, starišev in živi verski čut. Večina pesmi opeva ožjo domovino — Savinsko dolino. Največja vrlina Vodovnikovih pesmi je, da opeva svoje resnično čutenje, torej le to, kar je njegovo srce čutilo. Lepa zbirka obsega 38 pesmi in je okrašena s pesnikovo podobo. Karel Vodovnik je bil rojen pod slamnato streho v Šmihelski župniji nad Mozirjem. Posvetil se je vojaškemu stanu, kjer se je povzpел do stotnika. Udeležil se je laške vojske leta 1859. Ali je tudi v slovenskem jeziku pesnikoval, ni znano. Hvaležni moramo biti g. izdajatelju, da je zbral in rešil pozabe — četudi nemške pesmi našega rojaka, kateremu je postavil s tem trajen spomenik. Lično vezano knjigo je dobiti pri izdajatelju ali založniku za 1 gld. Bodi s tem toplo priporočena. K.

G. pisateljem. Zaradi preobilo novega gradiva, ki ga nismo smeli odložiti, ni bilo moči ta mesec priobčiti starih spisov. Gospodje pisatelji naj nam to oprostite.

Uredništvo.

Novo urejena lekarna
PRI MARIJI POMAGAJ
M. Leustek

v Ljubljani na Reseljevi cesti št. 1
 (poleg Mesarskega mosta)

priporoča svoja zanesljiva, sveža in preizkušena zdravila, kakor tudi vse v farmacevtsko-higienično stroko spadajoče izdelke, kateri so v zalogo vedno v najboljši kakovosti.
Za turiste privlačni lekovi v zavojih.

J. BONAČ,

v Ljubljani, v Šelenburgovih ulicah št. 6 zraven nove pošte,

priporočam vjudno svojo **trgovino s papirjem** in s **pisalnimi potrebinami**. Vzorice papirja pošiljam na ogled.

V svoji **knjigovarnici** izdelujem **vezi priproste in najfinejše.**

Oroslav Dolencec,

svečar in lektor,

trgovec z medom in voskom v Ljubljani, v Gledaliških ulicah št. 10.

Prodaja izvrstno brinje in brinovec ter medicinskega izdelka po nizki ceni.

Kupuje med v panjih in sodčkih, pa tudi vosek in snho satovje.

Vinko Čamernik,

kamenosek v Ljubljani, v Parnih ulicah št. 9,
 (zaloga spomenikov na Dunajski cesti nasproti bavarskemu dvoru),

priporoča svoj kamenoseški obrt, posebno za cerkvene in druge stavbinske izdelke, marmorne plošče za hišno opravo i. t. d.

Solidno delo, nizke cene. Ceniki in obrisi na zahtevo zastoj.

Brata Eberla,

pleskarja c. kr. drž. in c. kr. priv. južne železnice v Ljubljani, v Franciškanskih ulicah št. 4,

prevzemata vsa v pleskarstvo spadajoča dekorativna, stavbinska in pohištvena dela.

Delo realno in fino, izvršitev točna in po najnižjih cenah.

HUGON IHL

v Ljubljani, Pred škofijo števil. 2,
priporoča

svojo veliko zalogo vsake vrste **suknenega in manufakturnega blaga** na debelo in na drobno po nanižih cenah.

Vnanja naročila izvršuje hitro in natančno.

Josip Maček

na Mestnem trgu v Ljubljani

priporoča svojo zalogo mnogovrstnih domačih in tujih žganih pijač, kakor: pristen brinovec, slivovko in tropinovec, I. vrste francoski in ogrski konjak, rum in mnogovrstne druge likerje po **nizki ceni.**

Adolf Hauptmann

v Ljubljani, na Sv. Petra cesti št. 41 in v Slo-novih ulicah št. 10–12.

Tovarna

oljnatih barv, firneža, laka in kleja.

Zaloga

slikarskih in pleskarskih predmetov.

Andrej Druškovič,

trgovec z železnino

v Ljubljani,

na Mestnem trgu št. 10.

Optični zavod

J. PH. GOLDSTEIN

prej E. Rexinger

v Ljubljani, Pod trančo št. 1, priporoča svojo bogato zalogo naočnikov, daljnogledov, kukal od 5 do 40 gld., barometrov, termometrov, kompasov itd.

Vsakrtni popravki se izvršujejo hitro in ceno.

JOSIP OBLAK,

umetni in gal. strugar v Ljubljani,

priporoča

svojo na novo urejeno delavnico za **Florijansko cerkvijo v ulicah na grad št. 7.** v naročitev vsakovrstnih **strugarških kosceh, roženih in drugačnih izdelkov,** katere bode solidno in ceno izvrševal po načrtih ali brez njih.

Živež za hribolazce.

Maggijeve buljanske glavice in zavoji z Maggijevo juho, grahove klobase, jako krepične, vkusne in se mahoma pripravijo.

Živila zavzemajo malo prostora.

Dobiti pri Josipu Matiču v Celju.

Jul. Maggi & Co.
v Bregencu.

Ivan Soklič

v Ljubljani, Pod trančo št. 1,

priporoča svojo veliko zalogo **klobukov**, posebno **lodnastih** za hribolazce in lovce iz tvornice Jos. in Ant. Pichlerja, c. kr. dvor. založnikov. Članom „Sl. pl. društva“ znižane cene.

IVAN URAN,

izdelovalec glinastih proizvodov v Ljubljani, v Igriških ulicah št. 8,

priporoča veliko zalogo izdelanih raznobarnih peči za sobe, dvorane in razne druge prostore; dalje modelnata ognjišča in sploh vsakovrstne glinaste izdelke.

Vse po najnižji ceni in priznано dobro.

Franc Čuden,

urar v Ljubljani na Mestnem trgu,

priporoča svojo bogato zalogo vsakovrstnih žepnih in stenskih ur ter budnikov. Vsi izdelki so priznani izvrstni in po ceni. Popravila se izvršujejo natančno in dobro.

✦ Cenovniki na zahtevanje brezplačno. ✦

Živež za turiste.

Mesne konzerve, Maggijeve buljunske glavice in povitke za juho, sir, kavo, čaj, čokolado, kakao, rum, konjak, slivovec itd. itd. prodaja in pošilja kar najboljše vrste

Josip Matič,

prodajalec specerijskega blaga in delikates v Celju na Štajerskem

✦ Ceniki zastoj in franko. ✦

Vsakovrstne

napise na les, kovino in steklo

izvršuje natančno in po ceni

VINKO NOVAK

v Ljubljani, na Poljanski cesti 35.

Tiskarna in kamenotiskarna

A. KLEIN & Comp.

v Ljubljani, v Špitalskih ulicah št. 5,
se priporoča

v naročitev vseh v to stroko spadajočih del in za zalogo raznih tiskovin.

GRİČAR in MEJAČ

v Ljubljani, v Slonovih ulicah št. 9,

priporočata svojo bogato zalogo izgotovljene moške in ženske obleke ter najboljše perilo in zavrtnice.

Zlasti opozarjata na nepremična **lodnasta** oblačila in plašče za **turiste**.

Naročila po meri se izvršujejo točno in ceno na Dunaju.

Ilustrovani ceniki se razpisujejo franco in zastoj.

Članom „Sl. pl. društva“ znižane cene.

Avgust Žabkar

v Ljubljani, na Dunajski cesti šte. 7,

se priporoča

za vsake vrste ključarska dela,

katera izvršuje dobro, lično in ceno.

Turistovske palice z močnimi jeklenimi ostmi, **raznovidne izprehodne palice**, prav umetne izdelke iz rezljanega lesa, **galanterijske in usnjene reči, bižuterijo** itd. ter otročje **vozičke vsake vrste**

priporoča

FR. STAMPFEL

v Ljubljani na Kongresnem trgu v poslojpu Tonhalle.

Novo! Novo!

Žepne kozarce z

ALJAŽEVIM STOLPOM

priporoča

Peregrin Kajzelj,

trговец s steklom in porcelanom na Starem trgu v Ljubljani.

J. Klauerjev
planinski liker

iz krajskih gorskih zališč,
imenovala

Triglav,

je izvrstna pijača najbolj-
šega okusa. Triglav vpija
jako dobrodejno na želodec
in čudovito poživlja te o.
V njem ni nobene snovi,
ki bi količinski škodila
zdravju. To so dokazale
kemije preiskave prof.
B. Knapitscha,
ravnatelja c. kr. presku-
šališča v Klosterneuburgu,
prof. dr. L. Roeslerja,
in ravnatelja c. kr. presku-
šališča na Dunaju, dr.
E. Meissla.
Vsi ti strokovnjaki
so izrekli, da je Triglav
izboren liker.

Pristni Triglav

se dobiva

v malih in velikih stekle-

nica s **posebno**

varstveno znanko

samo pri izdelovalcu,

trговец

J. Klauerju
v Ljubljani.